

Bár hosszú még a vándorút

Annie R. Smith, 1853 (1828-1855)

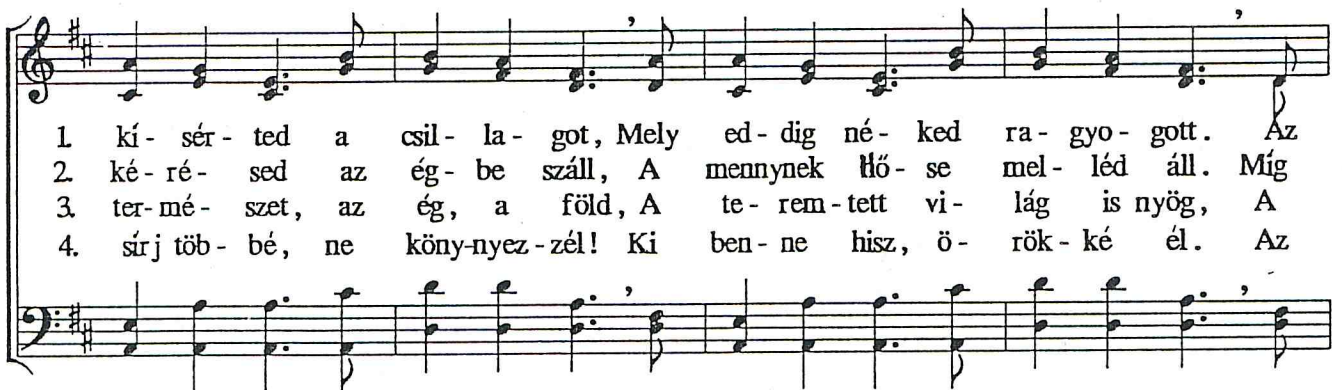
Ismeretlen szerző

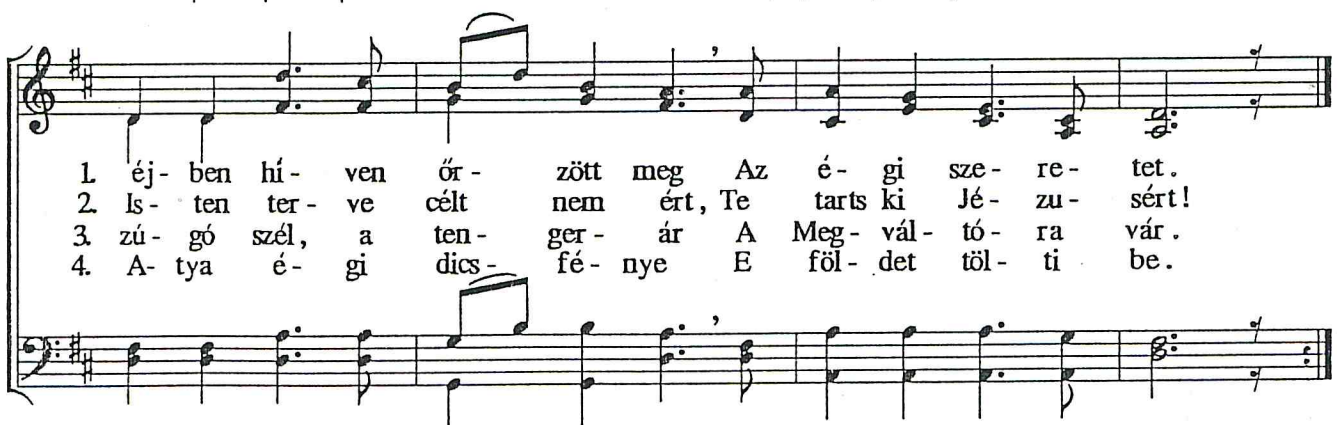
1 Bár hosszú még a vándor-út, De nem-so-ká-ra vé-get ér. A
 2 A bűnnel küz-de-lem-re hív Az Í-rás biz-ta-tó sza-va. Az
 3 Sok é-gi, föl-di te-remtmény A je-lek-re fi-gyel-mez-tet: A
 4 A bol-dog ott-hon kö-ze-leg, Az Úr tett így í-gé-re-tet, Ki

1 sű-rű éj-jel, ím, el-múlt, A nap már új-ra kél. Te
 2 el-len-fél-lel bát-ran vív Az I-ge har-co-sa. Ha
 3 nap, a hold, a csil-lag-fény, A né-pek, nem-ze-tek, A
 4 hit-tel gyó-gyí-tot-ta meg A fá-jó se-be-ket. Ne

1 kí-sér-ted a csil-la-got, Mely ed-dig né-ked ra-gyo-gott. Az
 2 ké-ré-sed az ég-be száll, A mennynek Hő-se mel-léd áll. Míg
 3 ter-mé-szet, az ég, a föld, A te-rem-tett vi-lág is nyög, A
 4 sírj töb-bé, ne köny-nyez-zél! Ki ben-ne hisz, ö-rök-ké-él. Az

1 éj-ben hí-ven ör-zött meg Az é-gi sze-re-tet.
 2 Is-ten ter-ve célt nem ért, Te tarts ki Jé-zu-sért!
 3 zú-gó szél, a ten-ger-ár A Meg-vál-tó-ra vár.
 4 A-tya é-gi dics-fé-nye E föl-det töl-ti be.